

مسکن اضطراری

این جزوی اطلاعاتی، به شما می‌گوید وقتی که بطور فوری به مسکن احتیاج دارید، چه انتخاب‌هایی در برابر شما قرار دارد.

کجا می‌توانید بمانید؟

انتخاب‌هایی که دارید شامل اینهاست: مسکن از شهرداری، اقامت با دوستان، مسافرخانه (hostel)، پناه‌گاه زنان، هتل جای خواب و صبحانه (bed and breakfast hotels)، مسکن جستن در خانه‌های خالی (squatting)، و - بعنوان آخرین چاره - بیرون خواهیدن. مناسب بودن هر کدام از این انتخاب‌ها بستگی به نیازتان، ترجیح‌تان، درآمدتان و آنچه در محل موجود است دارد.

اولین کاری که باید بکنید چیست؟

اگر در معرض خطر فوری قرار دارید، به یک جای امنی رفته و در مورد راه‌هایی که جلوی رویتان قرار دارد راهنمائی بگیرید. مثلاً، اگر از خشونت و آزار گریخته اید، ممکن است لازم باشد بروید پیش خانواده‌تان، یا با پلیس تماس بگیرید، یا به پناه‌گاه (زنان) (refuge) مراجعه کنید.

اگر مسکن تان را ترک کرده‌اید، یا از شما خواسته شده است که ترک کنید، و اکنون می‌خواهید به آن برگردید، در مورد حق و حقوقتان پرس و جو کنید. ممکن است این کار ممکن باشد. حقوقتان، بسته به نوع قرارداد اجاره‌ای که دارید، یا اگر صاحب خانه‌تان هستید، فرق می‌کند. اگر حق بازگشت ندارید، یا خودتان نمی‌خواهید برگردید، در باره راه حل‌های موجود با یک مشاور صحبت کنید.

مسکن از شهرداری

دفاتر مسکن شهرداریهای محل موظفند مسکن اضطراری در اختیار بخش‌هایی از افراد بی مسکن قرار دهند. این معمولاً به شکل مسافرخانه یا هتل‌های جای خواب و صبحانه است. اگر شهرداری، مسکن اضطراری در اختیار شما قرار می‌دهد، این ممکن است صرفات‌های زمانی باشد که فرصت یابد در تفصیل بیشتری وضعیت شما را مورد بررسی قرار دهد.

اگر واجد شرایط نیستید ولی بچه دارید، یا جوان هستید، یا دچار ناراحتی‌های جسمی یا روحی هستید، ممکن است اداره خدمات اجتماعی (social services) بتواند برای پیدا کردن جا کمک تان کند.

اقامت با دوستان

اگر دوست و اقوامی دارید که می توانید نزد آنها بمانید، شاید این کار، کم درد سرترين راه حل اضطراری باشد و احتمالاً احساس امنیت خواهید کرد. اما دوستان شما ممکن است فقط برای مدت خیلی کوتاهی بخواهند که آنجا باشید. بنابراین بررسی انتخاب های دراز مدت، با یک مشاور صحبت کنید.

مسافرخانه

انواع مسافرخانه وجود دارد، از قبیل پناهگاه های شبانه، پناه گاه های هوای سرد، مسافرخانه های 'رجوع مستقیم'، و مسافرخانه های اقامت طولانی تر. باید مسافرخانه ای پیدا کنید که لازم نباشد برای ورود از لیست انتظار بگذرد. بعضی مسافرخانه ها شرایط خاص برای ورود دارند – مثلاً بر اساس سن تان، یا اینکه مرد هستید یا زن. برخی از آنها سریعاً پر می شوند. بنابراین لازم است که هر چه زودتر در طول روز با آنها تماس بگیرید، یا از یک سازمان مشاورتی بخواهید که شما را معرفی کند.

پناه گاه های زنان

اگر زنی هستید که از خشونت یا تهدید خشونت گریخته، می توانید در یک پناه گاه بمانید. پناه گاه ها معمولاً خانه های معمولی هستند که زنان و کودکان مشترکاً در آن زندگی می کنند. برای حفاظت از زنان، آدرس های پناه گاه ها مخفی نگه داشته می شوند. در آنجا کارکنانی هستند که در امور مربوط به تقاضای کمک هزینه و مسکن دائمی کمک می کنند.

هتل های جای خواب و صبحانه

اینها هتل های خصوصی هستند. ممکن است بتوانید همان روزی که مراجعت می کنید، اطاق بگیرید، ولی معمولاً گران هستند و پول را از پیش می گیرند. وضعیت اطاق ها را بررسی کنید، ببینید چه خدماتی دارند و اینکه آیا امکانات پخت و پز دارند یا نه.

مسکن جستن در خانه های خالی

مسکن جستن در یک ملک خالی (squatting) معمولاً جرم نیست، ولی ممکن است خود را در معرض ارتکاب جرم جنائی قرار دهید. اگر خانه ای را بدین شکل اشغال کنید، ممکن است سریعاً شمارا از آنجا بیرون کنند.

بیرون خوایدن

بهتر است از این کار خودداری کنید، چرا که خطرناک است. اگر این تنها راه فوری است که دارید، در آن صورت بهتر است که خود را گرم نگه داشته باشید.

دارید. سعی کنید یک جای پوشیده پیدا کنید و از خواهیدن مستقیماً روی زمین خودداری کنید. معمولاً امن تر است جائی که افراد دیگری دور و برтан هستند بخواهید. از یک مرکز مشاورتی درباره 'مراکز روزانه' (برای افراد بی مسکن) (day centres)، گروه‌های کمک خارج از اداره آشپزخانه‌ها و سرویس‌های سیار سوپ، اطلاعات کسب کنید.

اطلاعات بیشتر

این جزو اطلاعاتی صرفاً یک آشنایی با انتخاب‌های موجود در رابطه با مسکن اضطراری است. برای کسب اطلاعات بیشتر، به www.shelternet.org.uk رجوع کنید، یا کتابچه مجانی 'پیدا کردن جائی برای زندگی' (Finding a place to live) را از دفتر کمک مسکن محلی 'شلتر' (Shelterline) یا از طریق شماره تلفن 24 ساعته رایگان 'شلتر لاین' (Shelterline) تهیه کنید: 0808 800 4444

تاریخ انتشار: اوت ۲۰۰۲